

(„Die Welt”, 29 IV 1958, nr 99). Wobec niepowodzenia polityki nakładania *embargo* na handel z krajami socjalistycznymi i niepewnej sytuacji gospodarczej w krajach kapitalistycznych, rewizja dotychczasowych stosunków handlowych wydaje się nieunikniona.

Z. N.

51,8 MILIONÓW LUDNOŚCI W NRF

Jak wynika z danych Federalnego Urzędu Statystycznego (*Statistisches Bundesamt*), liczba mieszkańców Niemieckiej Republiki Federalnej wynosiła z końcem 1957 r. (łącznie z Zagłębem Saary) 51 832 000 osób. W r. 1939 terytorium obecnej NRF zamieszkiwało 40,2 mln osób, czyli 11,6 mln mniej. W porównaniu z końcem 1948 r. liczba ludności NRF wzrosła o 5,1 mln, a z końcem 1950 r. o 3,8 mln osób.

Przyrost naturalny w latach ostatnich wynosił średnio ok. 250 tys. osób rocznie. Dalszą przyczyną szybkiego zwiększenia ludności NRF było uchodźstwo z Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz reemigracja z różnych krajów, m. in. z Polski. — Liczbę tzw. przesiedleńców podaje się na 9,1 mln, czyli 18% ogółu ludności

W porównaniu ze stanem z końca 1948 r. zagęszczenie ludności na kilometr kwadratowy wzrosło z 187 do 209 osób. — Podział na płci wykazuje 24,3 mln mężczyzn wobec 27,5 mln kobiet, na 100 mężczyzn przypada więc w NRF 113 kobiet. (m)

*

REALIZACJA UCHWAŁ KONFERENCJI KULTURALNEJ SED W NRD

Zagadnienia polityki kulturalnej są nadal szeroko omawiane w Niemieckiej Republice Demokratycznej. Temat ten od czasu Konferencji Kulturalnej SED nabrał szczególnego znaczenia i nie schodzi odtąd z łamów czasopism, ciągle jest żywo dyskutowany na zjazdach, konferencjach i zebraniach.

Sprawom rozwoju socjalistycznej kultury poświęcona była Konferencja Związków Zawodowych, która odbyła się w Berlinie w dniach od 27—28 II br. Konferencja dała niezbędne wskazówki, jak należy prowadzić pracę kulturalną w zakładach produkcyjnych. Radzono też nad tym, w jaki sposób będzie można włączyć szeroki ogół robotników w aktywne, socjalistyczne życie kulturalne. Konferencja miała ponadto za zadanie rozprawić się z ideologicznymi i politycznymi niedociągnięciami masowej pracy kulturalnej związków i ustalić plan działalności kulturalno-wychowawczej Z. Z. w drugim planie 5-letnim. W konferencji wzięło udział 500 delegatów. Wśród gości było wielu działaczy i twórców. Zabierali głos m. in. literaci i muzycy, jak: Alfred Kurella, Hans Pischner, Hans Marchwita, Jan Koplowitz, Kuba i inni. Omówiono przykłady dobrej i niewłaściwej pracy kulturalnej. Za najbliższe zadanie uznano konieczność walki o wzmocnienie NRD i utrwalenie pokoju między narodami. W dniach od 28 lutego do 2 marca obradowała konferencja SED poświęcona zagadnieniom szkolnictwa wyższego. Udział w konferencji wzięło około 900 osób, profesorów, uczonych, działaczy na polu szkolnictwa wyższego i studentów. Referat programowy wygłosił sekretarz KC SED Kurt Hager. Mówił on o szybkim rozwoju szkolnictwa wyższego w NRD, o konieczności dokonania socjalistycznych przeobrażeń w dziedzinie planowego wychowania naukowo-technicznych sił fachowych. Hager dokonał przeglądu pracy ostatnich lat i stwierdził, że „niedostateczna znajomość marksizmu-leninizmu wśród pracowników naukowych i studentów jest główną przyczyną wystąpienia przejawów rewizjonizmu i teorii rewizjonistycznych we wszystkich prawie kierunkach studiów. Dyskusje, prowadzone w ubiegłych miesiącach przez partię przeciwko